

NETWERKDAG

10 jaar lokale netwerken 26 november - Aalst

Naam sessie	<i>Cultuurprojecten met jonge nieuwkomers</i>
Naam spreker(s)	• Project 1: “Kunst balsem voor vluchtelingen”; Christine Drieghe (trekker lokaal netwerk Hamme), Leni Peelman (medewerker welzijnsdienst Hamme) • Project 2: “De connectie”: Jozefien Stevens & Adams Mensah (Fameus)
De insteek van de sessie = korte beschrijving van waar het in deze sessie over gaat en/of beschrijving van de praktijk(organisatie)	
Cultuur en welzijn slaan de handen in elkaar om via kunst en cultuurprojecten jonge nieuwkomers afleiding en een uitlaatklep te bieden. Evengoed biedt cultuur hen een kans om talent en verbeeldingskracht in te kleuren. Ook lokaal zijn er mogelijkheden genoeg om samen te werken met kunstenaars, met het deeltijds kunstonderwijs en/of opvanginstellingen. Leeft deze vraag bij jonge nieuwkomers en hoe kan je hier als organisatie of bestuur mee aan de slag?	
Wat blijft hangen? = enkele quotes, tips of statements die tijdens deze sessie naar boven kwamen	
Project 1: Kunst Balsem voor vluchtelingen: Christine en Leni. Lokaal netwerk Hamme Als je iets op gang wilt brengen is de keuze van je partners cruciaal. Er was voor dit project 38.000 voor het project beschikbaar. We werkten samen met spoor56, een instelling voor bijzondere jeugdzorg. Zij hadden een aantal vluchtelingen opgenomen, maar die vonden geen uitlaatklep. De doelgroep bestond uiteindelijk uit 16 kinderen. De groep wisselde ook vaak van samenstelling, de lokale opvangcentra (LOI's) kennen een groot verloop.	

- Wij zijn gestart met ons project binnen de muren van de instelling, dat is het vertrouwde terrein. De Academie leverde twee leerkrachten, om mee te werken aan het project. We gingen aan de slag en wilden de jongeren van een aantal dingen dingen laten proeven. Dat liep een aantal maanden zo door. De kinderen van buiten die instelling *naar* de instelling laten komen was een uitdaging. We wilden toch de stap zetten richting de academie. We hebben dat gedaan en na 3 weken zei de directeur: dat gaat niet, het leidt tot emotionele uitbarstingen. Het was te belastend, we gingen terug naar initiatieven opzetten binnen de instelling. De andere kinderen uit de Academie erbij betrekken was moeilijk. De opvoeders leerden nieuwe technieken aan, wat voor hen leerrijk was. Zo werkten we rond een graffiti-project. Dat was een mooie belevenis, een muur in de publieke ruimte werd versierd.
- Het Vluchtelingenspel: Vluchten doe je niet zomaar, omdat kinderen en jongeren zich hierin zouden kunnen inleven, werkten we ook met een inlevingsspel voor een ruimere groep kinderen en jongeren. Het spel werd voorgesteld op een groot kinderfeest. Alle jeugdverenigingen waren uitgenodigd. Maar vanuit de jeugdsector (de chiro, ... zij met een vrijetijdsaanbod) was er niemand aanwezig. We moesten daaruit leren.
- Het is een project geweest waar vooral de professionals uit geleerd hebben. Op basis van de evaluatie wil ons bestuur geld investeren om verder met die groep en die setting activiteiten te gaan organiseren.
- Zie je een verandering bij de academie? Ik kan hen voor andere dingen nu gemakkelijker betrekken.
- Een doelgroep zit niet altijd te wachten op een aanbod dat er is. Het is zoeken naar wat een doelgroep nodig heeft. Niet iedere doelgroep voelt zich aangesproken door jouw doorsnee aanbod. Ons leven is georganiseerd op basis van de manier waarop wij zijn en leven. Ons culturele aanbod dus ook.

Project 2: Fameus – De Connectie

- Fameus ondersteunt kunst in de vrije tijd. Ateliers in huis, verhuur van de theaterzaal. Organisatie in antwoord op noden in Antwerpen. Project 'De Connectie' is opgezet samen met Atlas voor anderstalige nieuwkomers. Wij spreken over 'deelnemers'. De groep is heel breed: mensen die nog zoekende zijn in de stad naar hun culturele plek. Mensen die al jaren of pas enkele maanden in de stad wonen.
- Project is een jaar geleden begonnen. We zijn samen met Atlas deelnemers gaan zoeken, ook met CVO's. Via Atlas en de scholen vinden de deelnemers ons. We werken op vraag: wil je aan fotografie werken, dan zoeken we de mogelijkheden in de stad uit. Individuele bemiddeling is de essentie van de werking. We ondersteunen ook de aanbieders: hoe bieden jullie dat aan en hoe zorgen we dat de deelnemers naar jullie blijven komen?
- Wanneer laten jullie het los? Dat is moeilijk. Je moet het wel blijven opvolgen met de deelnemers en met de aanbieders. Wat is er aan de hand? Hoe communiceren

jullie met hen? Het meest interessante is ook de opvolging. Wat komen jullie tegen? Wat zijn de moeilijkheden? We zoeken op basis daarvan naar oplossingen.

- Zit er groei in de samenwerking? We werken alleen samen met organisaties die ervoor openstaan. We werken samen met de academies (kunst/sport), Wisper, Jong Wild (theater), Frederik Rombach (glasblazer die gaat werken met OKAN-leerlingen), KunstZ, Nest (theaterwerkplaats), Urban Center, JES (danslessen).
- Waar staan de kunstenaars die 4 jaar geleden geholpen zijn? Dat is heel verschillend. Sommigen zijn verhuisd, uitgewezen uit België, sommigen hebben echt werk. Maken muurschilderingen of restauraties, kunstenpraktijk. Hoe kunnen wij ons meer zichtbaar maken naar de rest van de aanbieders? Dat is onze eerste vraag aan het Cera impuls-project. Onze burens zijn Open Doek. Met hen werken wij nog weinig samen. Ze hebben al jarenlang dezelfde manier van werken. De manier waarop ze met theater werken is klassieker, de workshops van kleinere aanbieders zijn meer flexibel. Open Doek werkt in de kleine gemeenten, dus dat is interessant voor ons.